

[Forsvarsministeren.]

Det indeholdt jo også et afsnit vedrørende de penge, som spares ved denne reduktion, og spørgsmålet om, på hvilken måde de skal anvendes. Det spørgsmål kan det ærede medlem da ikke i alvor foreslå, at jeg skulle undlade at tage stilling til før forhandlingerne her i dag. Jeg måtte dog have et klart standpunkt med hensyn til, på hvilken måde de besparede beløb skulle behandles, om man skulle slette dem af finanslovsforslaget, eller om jeg allerede nu skulle gøre tinget bekendt med, at de beløb, der på denne måde skulle spares, var fornødne til en række foranstaltninger, som ville blive påkrævede i en nær fremtid. Jeg har klart gjort rede for, hvad disse foranstaltninger går ud på. Det drejer sig for en væsentlig parts vedkommende om foranstaltninger, der er den forudsete konsekvens af bevillinger, som det radikale venstre har givet tilslutning til.

Harald Petersen: Til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard vil jeg blot sige, at jeg ikke med de bemærkninger, jeg fremsatte før, havde til hensigt at udtrykke noget, der skulle være en kritik af det ærede medlems moralske kvalifikationer. Ikke i mindste måde. Det har jeg ingen grund til at gøre, og derfor vil jeg redressere det på en sådan måde, at det ærede medlem forstår det, ved at give ham den kompliment lige ud, at jeg synes, han ved mange lejligheder har en fremragende evne til at camouflere sine partitaktiske hensigter under et højtideligt moralsk klædebon. Jeg synes ikke, det kan siges smukkere!

I anledning af de bemærkninger, det ærede medlem fremsatte om det, han kalder ansvaret, vil jeg fremhæve, at ansvaret for den militære administration, som jeg havde med at gøre i nogle år, står jeg ved, og mine standpunkter blev også dækket af rigsdagen. De argumenter for de store indkaldelser i disse år, da vi stod og manglede arbejdskraft — det var et problem, som blev drøftet vidt og bredt, også herinde —, de argumenter, som blev fremsat af mig, blev godtaget af rigsdagen. Man anerkendte, at den saglige baggrund for indkaldelserne, som jeg har peget på før, var tilstede, og der rejstes ikke krav fra nogen side om reduktion af indkaldelserne, fordi en dokumentation viste, at det ville være praktisk ugørligt, så længe der ikke skete en ændring i forudsætningerne med hensyn til de opgaver, der skulle løses i den tid, da jeg havde med administrationen at gøre.

Dernæst hævder det ærede medlem hr.

Bertel Dahlgaard, at ansvaret rækker videre ud, for der kom også en periode efter 1947. Ja, det gjorde der, men allerede dengang, da man i 1948 ved forhandlingerne med de militære myndigheder begyndte at stille positive udgangspunkter op for en kommende nyordning, rejste problemet sig jo om muligheden for at bibeholde indkaldelserne i samme omfang, som de hidtil havde haft, når man så hen til den ændring af opgaverne, der forelå. Men det, vi har villet, det, jeg stadig vil i dette spørgsmål, og det, jeg mener jeg altid har gjort, er at søge ethvert problem af denne karakter ordentligt belyst. Vi har i 5 mands udvalget i forsvarskommissionen været opmærksom på dette problem i lang tid, og vi har fået materiale til belysning af problemet, og da dette materiale forelå, skred man til en ændring.

Det er klart, at man ikke midt i en periode, når de indkaldte er inde, kan begynde at hjemsende dem. Enhver reduktion må tage sin begyndelse i det øjeblik, da man står overfor indkaldelse af værnepligtige, således som tilfældet nu bliver med forårsholdet i 1950. Men jeg vil understrege, at vi har villet have problemet underbygget med en saglig vurdering af de militære myndigheder, og det tager naturligvis altid sin tid at få foretaget sådanne rent saglige vurderinger. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har imidlertid også ved tidligere lejligheder meget vel overfor militære problemer kunnet tage sine standpunkter uden noget hensyn til, hvad en saglig undersøgelse godtgjorde var rigtigt.

Formanden: Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har ordet for en kort bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Jeg tror, det ligger ganske klart nu både for tinget og for befolkningen, hvem der har ansvaret i denne sag, ikke blot som ansvarlige ministre, men ansvaret for at have modsat sig reduktion af indkaldelserne på tidspunkter, da dette har kunnet gennemføres med lige så god grund som i dette øjeblik. Man må ikke glemme, at det, der er kernen i hele sagen, er en fuldkommen erkendelse nu fra militær og politisk side af, at de styrker, der har været indkaldt, kun har fået en uforsvarlig uddannelse.

Jeg vil gerne sige til den højtærede forsvarsminister, at jeg aner ikke, hvad det er, ministeren tilsigter med at fremdrage alle disse data for fremsættelsen af forslag. Hvis det er sådan, at det er mini-